

VELIKI SLUČAJ NA SUDU

Otk. xiv 7: „Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer došao je čas njegovog Suda; i poklonite se njemu koji je načinio nebo, i zemlju, i more, i izvore voda.“

Isa. xli 1: „Umuknite preda mnom, ostrva, i neka narod snagu svoju obnovi: neka pristupe i neka onda govore; zajedno k Sudu pristupimo.“

Isa. xli 21-23: „Izložite svoj spor“, govori Gospod; 'iznesite svoje jake razloge,' govori Kralj Jakovljevi. 'Neka ih iznesu i pokažu nam šta će se zbiti: neka pokažu ono što je bilo pre, šta oni jesu, da o njima promislimo i spoznamo njihov svršetak; ili da nam objave ono što će doći. Pokažite šta će doći posle, da možemo znati da ste vi bogovi: jeste, učinite dobro ili zlo da se smetemo i zajedno to gledamo.“

Isa. xliii 9-12: „Neka se okupe svi narodi i neka se sabere narod: ko od njih može to objaviti i pokazati nam ono od pre? Neka izvedu svoje svedoke da se opravdaju; ili, neka slušaju i neka kažu: 'Istina je.' 'Vi ste moji svedoci,' govori Gospod, 'i sluga moj kog sam izabrao; da biste znali i verovali mi, i shvatili da sam ja taj: pre mene nije bio Bog načinjen, niti će nakon mene biti. Ja, ja sam Gospod, i osim mene nema spasitelja. Ja sam objavio, i spasio, i pokazao, kada nije bilo među vama tuđeg boga: zato ste vi moji svedoci', govori Gospod, 'da ja jesam Bog.“

Ps. li 3, 4: „Jer priznajem prestupe svoje: i greh moj je uvek preda mnom. Protiv tebe, tebe jedinog, ja sam sagrešio, i učinio zlo u tvojim očima: da ti budeš u pravu kada progovoriš, čist kada presудиš.“

Rim. iii 4: „Neka Bog bude istinit, a svaki čovek lažov; kao što je pisano: 'Da opravdan budeš po svojim rečima i pobeđiš kada ti se bude sudilo.“

Isa. xli 28: „Jer pogledao sam, i nije bilo čoveka među njima, i nije bilo savetnika koji bi, kada sam ih za njih pitao, mogao reč odgovoriti.“

Rim. iii 19: „A znamo da šta god Zakon govori, onima koji su pod Zakonom govori: da svaka usta umuknu i da sav svet postane kriv pred Bogom.“

Isa. i 18: „Dodite sada da prosudimo [bukvalno, „idemo na sud“] zajedno“, govori Gospod: 'Iako su vam

gresi kao skerlet, biće beli kao sneg, iako su crveni kao grimiz, biće kao vuna.“

1. Jovanova i 9: „Ako priznajemo svoje grehe, veran je on i pravedan da nam oprostí naše grehe i da nas očisti od svake nepravdnosti.“

Isa. xlii 21: „Gospod je iznad svega zadovoljan zbog njegove pravednosti; on će veličati Zakon i učiniti ga dostojnim poštovanja.“

Isa. xliii 25, 26: „Ja, ja sam taj koji zbog sebe samog brišem tvoje prestupe i tvojih se greha neću sećati. Podseti me; hajde da se sporimo zajedno: izjasni se da se opravdaš.“

Isa. xlv 22-25: „U mene gledajte i spasite se, svi krajevi zemlje; jer ja sam Bog i nema drugog. Zakleo sam se samim sobom, reč je iz mojih usta izašla u pravednosti i neće se natrag vratiti, da će se meni saviti svako koleno, svaki će se jezik zaklinjati. 'Zaista,' reći će on, 'u Gospodu imam pravednost i snagu.' K njemu će ljudi dolaziti; a svi oni koji su besni na njega, biće posramljeni. U Gospodu će biti opravdano i dičiti se sve seme Izraelovo.“

Rim. xiv 10, 11: „A ti, zašto sudiš bratu svom? ili zašto ti prezireš brata svog? jer svi ćemo stajati pred Hristovom sudskom stolicom. Jer je pisano: 'Tako mi života,' govori Gospod, 'saviće se preda mnom svako koleno i svaki će se jezik ispovediti Bogu.'“

PRE nego što nastavimo naše uzastopno proučavanje Isajine knjige, neophodno je to da prihvatimo opšte gledište glavnih osobina poglavlja koja slede, pošto su tako blisko povezana, i toliko posvećena jednoj glavnoj misli, da nećemo dobiti punu silu od njih ako nastavimo dalje da proučavamo male delove njih bez da prvo imamo veliku temu na umu.

KNJIGA od Isaije, više nego bilo koja druga u Bibliji, bazirana je na ideji slučaja na sudu. Kada je neko saznao činjenicu da je ceo univerzum veliki sud, na kom se slučaj neprestano sudi, a Bog, anđeli i dobri i loši, i celo čovečanstvo, su učesnici u njemu, proročanstvo od Isaije, i zaista cela Biblija, mogu biti čitani sa mnogo više zadovoljstva i koristi nego ranije.

OD većine osoba Sud je nesumnjivo smatran kao vreme kada Gospod odlučuje koji su, a koji nisu, vredni da uđu na Nebo. Oni zamišljaju sve zemaljske ljude okupljene oko prestola, gde se održava ispitivanje, i svim karakterima ljudi se sudi. Međutim ta ideja kao takva čini vrlo malo pravde prema Božjem sveznanju. On ne mora da proučava karakter kako bi razaznao nečiju narav. Nije neophodno za njega to da proučava bilo šta. On ne mora da čini istragu u slučaju, i da ispituje svedoke, kao što ljudi čine, kako bi saznao činjenice. „Oči Gospodnje su na svakom mestu motreći zle i dobre.“ Prič. xv 3. „Božja reč je živa i delotvorna, i oštija od bilo kog dvoseklog mača, i prodire čak do rastavljanja duše i duha, i zglobova i moždine, i brza da prosudi misli i namere srca.“ Jevr. iv 12. Kada je Isus bio ovde na zemlji, „poznavao je sve ljude i nije trebao da mu neko daje svedočanstvo o čoveku: jer je znao šta je u čoveku.“ Jovan ii 24, 25. Gospod, prema tome, ne treba, kao što čovek treba, vreme u kom će da zbroji svoje izveštaje; jer sa njim se izveštaj uvek vodi. Tačan status svake žive osobe, i svako delo i svaka misao od svake osobe koja je u bilo koje vreme živela na ovoj zemlji, može u bilo kom trenutku biti pokazan od Gospoda, koji nastanjuje večnost, i koji ispunjava nebo i zemlju. Prema tome je očigledno to da Sud poslednjeg dana nije u svrhu pomaganja Bogu za odluku o vrednosti ili bezvrednosti bilo koje osobe. To neće otkriti Gospodu nijednu stvar koju on već nije znao ranije. Zaista, biće to sam Gospod koji će otkriti skrivene stvari tame, i pokazati namere srca.

UMESTO da bude u svrhu otkrivanja svih detalja života ljudi Bogu, kao što toliko mnogo njih se čini da pretpostavlja, Sud je u svrhu otkrivanja ljudima njihovog sopstvenog ja, i da im objavi detalje Božjeg života. Dva teksta koja su citirana na početku ove lekcije će pomoći da učine da ovo izađe na videlo. Uporedite Ps. li 3, 4 sa Rim. iii 4. U prvom slučaju navedeno je to da će Bog biti opravdan kada govori, i čist kada sudi. U drugom, koji je citat od prvog, navedeno je to da će biti opravdan po svojim rečima, i pobeđiće kada mu se sudi. Pošto je poslednji samo ponavljanje prvog, i to takođe od Duha, možemo biti sigurni da oba teksta znače tačno istu stvar. Prema tome saznajemo da kada Bog sudi, njemu samom se sudi. Rezultat će biti da će on dobiti slučaj i biti opravdan.

TA poslednja reč, „opravdan“, skreće našu pažnju na sporne stvari u slučaju. Od samog početka Božji karakter je bio doveden u pitanje. Sotona i njegovi sledbenici su nastojali da opravdaju svoju pobunu protiv Boga optužujući ga za nepravdu, ravnodušnost prema blagostanju svojih podanika, okrutnost, i surovi despotizam. Sve ovo vidimo izneto u iskušenju sa kojim je Sotona naveo Evu da uzme zabranjeni plod. Hebrejski od reči prevedenih u Post. iii 1, „Zar je Bog zaista rekao: 'Ne smete jesti sa svakog stabla u vrtu?'“ nije ni na koji način potpuno izražen tim prevodom. Zmijino pitanje je praćeno prikrivenim podsmehom, prezrivo frkanjem, dok ona kaže, „Da li je to tako, da je Bog rekao, 'Ne smete jesti sa svakog stabla u vrtu?'“ Kušać utiče na sumnju da baš Bog treba

biti sposoban da učini tako zlobnu stvar kao tu, tako lukavo usađujući u Evin um ideju da se prema njoj bilo nepravedno postupalo. Zatim kada ona ponavlja zabranu, zmija istupa smelo, i kaže, „Sigurno nećeš umreti; jer Bog zna da na dan kada budeš jela sa njega, tada će tvoje oči biti otvorene, i bićeš kao Bog, znajući dobro i zlo.“ Naveo ju je da poveruje da ih je Bog prevario govoreći da trebaju umreti ako pojedu sa tog drveta, i da im je on rekao tu priču samo da ih uplaši od toga, zato što je znao da ako bi oni jeli sa toga bili bi jednaki njemu samom, i tako bi on izgubio svoj prestiž i autoritet nad njima. Ciljanjem da je Bog uzdizao sebe na njihov račun, protivnik joj je učinio da se oseća da je bila zlostavljana, i da zamisli da je pronašla u zmiji prijatelja koji bi joj pomogao da osigura svoja prava. Od tog dana do danas Bog je bio oklevetan i namerno pogrešno shvaćen. Sotonina optužba za nepravdu je bila ponavljana od ljudi, i njegove aluzije su utonule toliko duboko u umove sveta da se ne čini toliko strašnom stvari čak i za navodne sledbenike Gospoda da do vode u pitanje njegova postupanja sa njima. Svaka sumnja je samo eho reči sa kojima je Sotona iskušao naše prve roditelje na greh.

Ko nije čuo da je Bog optužen za sav greh i bedu na svetu? Zato što je Bog svemoćan, ljudi kažu da je on odgovoran za svu bedu; ili drugačije, ako bi se tvrdilo da on nije odgovoran za to, oni kažu da je onda slab; i u bilo kom slučaju čine prisustvo greha i bede Božjom krivicom. Sotonin Duh, kneza vlasti vazduha, deluje u deci neposlušnosti (Ef. ii 2), i jedna od najtežih stvari na svetu je to da se ubedi bilo ko da je Bog ljubav. Potpuno poverenje u Boga kao nežnog, voljenog Oca, vrlo je retka stvar, u tolikoj meri tako da se oni koji mu potpuno veruju u svakom detalju života smatraju blago ludim, i nesposobnim za praktičan život.

Božji karakter je prema tome na suđenju. Bog poziva ljude da dođu na sud i dokažu svoje optužbe protiv njega, a njegova jedina odbrana je otkrivanje njega njima.—iznošenje njegovog celog života pred njih. U Isa. i 18, gde imamo, „Dođite sada da prosudimo zajedno,“ Hebrejski bukvalno prevedeno je, „Dođite sada da idemo na sud zajedno, govori Gospod.“ On je bio optužen za nepravednost, i njegov narod uzima ovu optužbu kao izgovor za odvratanje od njega; ali Bog zasniva svoj slučaj na činjenici da on oprašta greh, i čisti nas od svake nepravednosti. On je veran i pravedan da nam oprosti naše grehe, i to će uraditi iako su kao skerlet. „On se pojavio da odnese naše grehe i greha u njemu nema.“ 1. Jovanova iii 5. On nikada nije počinio greh, i nije odgovoran za greh, uzima ga na sebe kako bi on i sve njegove posledice mogli zauvek biti uklonjeni. Sud je u svrhu čišćenja ovoga jasnim pred svakim bićem u univerzumu; i kada je to urađeno, svaka usta će biti zaustavljena.

Suđenje sada napreduje; Sud će biti samo rezimiranje. Sud neće otkriti nikakvu novu osobinu koju svi ljudi ne mogu saznati sada, inače bi onda to izgledalo da svi ljudi nisu imali poš-

tenu priliku. U ovo sadašnje vreme, dok je slučaj pred porotom, koja je sastavljena od svih stvorenja, Bog daje savršeno i potpuno otkrivenje njega samog i njegovog karaktera, pokazujući sebe u svim stvarima koje je on stvorio za korist čovečanstva, ali prvenstveno u Isusu Hristu kojeg je on poslao. Nema potrebe za bilo koga da bude u neznanju o pravom karakteru Boga. Čak i najdegradiraniji neznabošci su „bez izgovora.“ Rim. i 18-20. Kada su na Sudu ljudi primorani da vide ono za šta su toliko dugo voljno zatvarali svoje oči; kada je sve što je bilo urađeno od ljudi, i od Boga za ljude, od stvaranja, i čak Božja nežna odredba za ljude pre stvaranja sveta, i takođe osnovni motiv svih dela koja su bila učinjena, izneto pred univerzomom, neće biti pronađena duša, nebitno koliko zlobna i mrska, koja može otvoriti svoja usta da kaže još jednu reč protiv ljubavi i pravde Stvoritelja i Iskupitelja. Svako će biti primoran dokazom koji ne može biti izbegnut, da prizna Bogu, i da savije koleno u znak njegovog prava da vlada. Čak će i sam Sotona na kraju biti primoran od sile ljubavi da prizna da „je Gospod pravedan na svim svojim putevima, i svet u svim svojim delima.“ Ps. cxlv 17.

Neko će ovde upitati, „Da li će onda svi biti spašeni?“ Nikako; priznanje zlih će doći prekasno da im bude uračunato za pravednost. Oni koji tada prvi put priznaju Božju ljubav i pravednost neće biti pokrenuti verom. Iako će priznati da je Bog dobar, neće imati ljubavi prema njemu. Ako bi njihova kušnja bila nastavljena, oni bi i dalje nastavili istim pravcem greha. Oni vole greh više nego Boga, inače bi se pokorili nežnoj Božjoj milosti dok je sada otkrivena u Hristu. Njihovo priznanje će biti samo u tu svrhu da je kazna koja će im uskoro biti naneta pravedna, i da je samo prirodan plod njihovih sopstvenih dela; da oni samo primaju plate za ono za šta su radili celog života.

Pročitali smo da će na Sudu Bog biti opravdan po svojim rečima, to jest, po presudi koju on najavljuje. Svaka reč i čin njegovog života biće opravdani. Međutim moramo zapamtiti da ovom Sudu prethodi suđenje, u kom postoje svedoci. Bog poziva sve ljude da budu svedoci za njega, i on ima pravedni tužbeni zahtev na njihovo svedočenje. Međutim Sotona je aktivan sa svojim podmićivanjem, i on krade mnoge od Božjih svedoka. Sav svet sada zauzima strane bilo za ili protiv Gospoda. „Ko nije sa mnom, protiv mene je, i ko ne sabire sa mnom, rasipa.“ Mt. xii 30. Ljudi se sada poistovećuju bilo sa Gospodom ili sa velikim protivnikom. Očigledno je, prema tome to, da će toliko sigurno koliko je Bog opravdan biti opravdani svi oni koji su odredili svoju sudbinu sa njim, a oni koji su ga odbacili, i izuzeli njegovo pravo da vlada izjavljujući da on ne treba vladati nad njima, morati sebe nužno izdvojiti iz njegove vlasti kada je borba završena. Međutim pošto „njegovo kraljevstvo vlada nad svim,“ sledi to da za one koji odbace Boga neće biti pronađeno mesto u univerzumu.

Ovo je vreme za Božje prijatelje da se izjave. Tačno je to da su u nekim stvarima pojave

protiv Gospoda, ali to je samo zbog našeg kratkog i iskrivljenog vida. Nismo dovoljno mudri da razumemo sva Božja delovanja, i nismo se dovoljno uvezbali u božanskim stvarima da imamo svoje umove poboljšane do njihove prave sposobnosti; ali dovoljno je učinjeno jasnim za nas da nam omogući da formiramo mišljenje. Ako se izjasnimo na strani Gospoda, iako ne možemo sve objasniti, zaista smo njegovi prijatelji. Neprijatelji mogu baciti svoje optužbe protiv njega, ali mi ćemo reći, „Ne znam sve okolnosti, i prema tome ne mogu vam dati objašnjenje ovog posla, ali ovu jednu stvar ja znam, da je Bog pravedan i dobar, i da kada bismo znali sve o ovoj stvari za koju ga optužujete, vi sami biste bili primorani da priznate da ona otkriva samo najnežniju ljubav i dobrotu.“ Takav prijatelj je cenjen od Gospoda, i biće priznat od njega pred svetom i anđelima, u poslednji dan; dok oni koji su spremni da sumnjaju u Božju dobrotu na svakom koraku, željno grabeći svaki nagoveštaj koji đavo šapuće na njihove uši, time sebe isključuju iz svake povezanosti sa njim. Karakter neće biti formiran, već samo objavljen na Sudu.

Ovo je samo kratak pregled slučaja. U lekcijama koje slede videćemo iznete druge karakteristike. Ovaj sudski proces je najveća stvar u univerzumu, i pažnja proučavaoca će biti pozvana na njega u svakoj lekciji od sada. Ako bismo samo svi mogli shvatiti da smo uključeni u ovaj slučaj koji se sada sudi, to bi promenilo naše živote. Ako se samo postavimo blizu prestola milosti i posmatramo slučaj kako napreduje, to će nam razjasniti svako pitanje što muči svet.

ELET DŽ. VAGONER